galdo. vt. C. de oblationibus. l. fallaciter.. Sed q: maliciosa accuſatio ꝓcedit ex odio Ideo ſubdit. Non oderis fratrē tuū. q. d. Om̄is origo iniurie que irrogat̄ ꝓximo verbo vel facto eſt ex fratrū odio. Quarto ꝓhibꝫ vindictā ſeu vltionē cū dicit. Nō portes vltionē. Vbi nota. triplex ē vltio vel vindicta. Prima nobis indicit̄ tanq̄ p nos exercenda. ꝛ eſt vindicta penitentie tp̄alis quā quilibet homo huius mundi libenter debꝫ querere ꝛ aſſumere de ſeipſo. Si enī puer deberet verberari: mallet ab amico verberari q̄ ab hoſte. Quilibet enim noſtrū meret̄ ꝓ peccato verberari. Vnde ſeruus ſciēs voluntatē dn̄i ſui ꝛ nō facit vapulabit cū multis. Luc. xvij. Et ideo oportet vt vapulemus hic: aut in purgatorio. aut in inferno qd̄ fiet p myſteriū demonū: vt aliqui tenent: licꝫ in dyal. Ceſarius dicat oppoſitū. Et ſi ꝓ q: vapulatio vel penitentia in p̄nti vita fit ab amico: eo q̄ vnuſq̄ſq maximus eſt amicus ſibipſi. ix. Ethicoꝝ. Ideo hec vltio pn̄ie tempalis eſt a nobis exercenda et q̄renda. Sꝫ legimus in ſcriptura veteris teſtamēti q̄ patres antiqui in ſuis penitentijs quatuor fecerūt caput tondebant. barbam radebant. ſaccū induebant in cinere ſedebant. ſicut innuit̄ in glo. Eſa. xxij. Vocabit deus exercituū in die illa ad fletū ꝛ ad planctū ꝛ ad caluicium. Sic moraliter ꝯuenit nos facere puniētes. Primo enī caput tondamus. p caput intelligūt̄ moraliter. vij. peccata mortalia. iuxta illud Apoc. xiij. Vidi de mari beſtiam aſcendentē habentē capita. vij. Hec enī beſtia eſt dyabolus qui habet. vij. capita. vij. peccatoꝝ mortaliū q̄ tondere debemus p diligentē diſcuſſionē recogitando om̄es annos noſtros in amaritudine aīe noſtre Iſa. xxxviij. Secundo radamus barbā noſtram nouaculo munde ꝯfeſſionis. Dicit enī. b. Aug⁹. ſup beati imaculata. Ceſſat vindicta diuina ſi ꝯfeſſio p̄currat humana. Ideo conſulit Dauid in pſ̄. xciiij. p̄occupemus. i. p̄ueniamus faciē eius in ꝯfeſſione. Tercio ſaccū induamus p auſteritatē ſatiſfactionis. ſicut fecit rex niniue. Ione. iij. q̄ abiecit veſtimenta ſua a ſe. et indutus ē ſacco. Quarto in cinere ſedeamus p memoriā mortis corpis noſtri qd̄ in cinerem reſoluet̄. quia dr̄ Sap. ij. Extinctus erit cinis corpus noſtrū. Iſte cinis impedit ne coruus infernalis nidificet in mēte noſtra. Et ſi interdū nidificat ibi. valet tamē ad hoc ne pullos male opationis ꝓducat. Refert Tullius li. de aīalibꝫ. Si volueris facere vt coruus poſtq̄ nidificauerit in arbore nunq̄ ex ouis pullos poteſt ꝓducere. ponas cineres vitri inter arborem ꝛ corticē. ꝛ q̄diu ibi cineres fuerint nunq̄ pullos ꝓducet. Idem dicit Albertus in li. ſuo de vegetabilibꝫ. Moraliter coruus eſt dyabolus ꝛ poteſt exponi de ipſo iſte Theodoli verſus. Coruus perfidie: damnat aīalia queq. Sed homo naturaliter eſt arbor ſm q̄ dicit dn̄s Math. vij. Arbor bona fructus bonos facit. Et idem. c. viij. Video hoīes: vt arbores. In iſtis arboribꝫ dyabolus p temptationē nitit̄ nidificare oua ponere ꝛ tandem pullos ꝓcreare. Nidū facit de ramunculis diuerſarū cogitationum: oua ponit de munuſculis diuerſarū delectationū. pullos ꝓducit p ꝯſenſum maloꝝ opationū. Si ergo volum⁹ iſtum coruū impedire. vt ſi nidum fecerit p aduenticias cogitationes. ꝛ ſi oua ſua poſuerit p ſurreptitias delectationes. ne ꝓducat pullos p aſſenſiuam electionē accipiamus cinerem vitri. Vitrum enī quod fragile ē diuerſoꝝ coloꝝ reperitur. caro noſtra eſt. Cinis huius vitri eſt memoria mortis vel ſtatus. quem ſtatum caro habebit poſt mortē que erit cinis. iuxta illud. Memento q̄ cinis es ꝛ in cinerē reuerteris. Et Iob. xiij. Memoria noſtra compabitur cineri. Ponamus ergo cinerem iſtum ſub cortice. id eſt ſub noſtra exteriori ꝯuerſatione. Per priuatas ꝛ occultas meditatiōes mortis infallibiliter nunq̄ conſentiemus ſuggeſtionibus dyaboli per cogitationes ꝛ delectationes conceptas. ꝛ hoc eſt quod dicitur Eccl. vij. Memorare nouiſſima tua ꝛ in eternum non peccabis. Et Hieroni. ad Ciprianum. Memento mortis tue ꝛ nō peccabis. Qui enī ſe moriturū recordat̄ ꝯtemnit preſentia ꝛ ad futurū feſtinat. Ex his dictis patet. q̄ cinis cogitate mortis primo fugat peccata ꝛ temptationē. Secundo cinis iſte ꝯſeruat deuotionē ꝛ dilectionē. ignis enī cinere coopertus optime conſeruat̄. ꝛ maxime in cineribꝫ iuniperi. Dicit Iſid. vij. ethimol. c. vij. q̄ iuniperus arbor ſic vocatur quaſi gignens pyr. id eſt ignem. qui ignem ꝯceptū adeo ꝯſeruat q̄ prune eius ſi ex eius cineribꝫ ſint cooperte vſq ad annū perdurant. Iuniperus igitur quaſi gignens pyr. i. ignem debet eſſe homo moraliter q ignem feruentis ꝛ deuote dilectionis in altum ſui cordis iugiter ꝯſeruare tenetur. ſm illud Leuit. vj. Ignis in altari meo ſemp ardebit. Si ergo iſtum ignem dilectionis dei p totū annū vite noſtre ſeruare volumus cineribus. ſ. memoria mortis nr̄e coopire debemus. Quia in mentibus ſanctoꝝ iugis debet eſſe memoria mortis cū penitentie deuotione ꝛ reprehenſione ſuoꝝ viciorū exemplo Iob qui dicebat. Me ipſum reprehendo et ago penitentiam in fauilla ꝛ cinere. c. xlij. Tertio cinis iſte ornat orationē. Quanto enī ſe paup humiliat ꝛ neceſſitates ſuas declinat tanto facilius impetrat qd̄ implorat. Sic ſuo modo nos quāto coram deo fragilitatē noſtram fatemur: tāto facilius exaudiemur. Exemplū enī habemus de Abraam Gen̄. xviij. qui dn̄o ſupplicare ꝓponens premiſit. Loquar ad dn̄m meū cum ſim cinis ꝛ puluis. In huius figurā iudei deum orare volentes cineribꝫ capita aſperſerunt. ſicut in multis locis ſcripture dicit̄. Hec eſt prima vltio tempalis penitētie quā debet homo ꝯtinue exercere. Quia dicit Aug⁹. de vera ꝛ falſa penitentia. c. viij. ꝛ habet̄ de peni. diſti. iij. Penitentia eſt quedam dolentis vindicta puniens in ſe quod dolet cōmiſiſſe. Et infra. Dolendū enī cōtinue de peccato quod declarat ipſa dictionis virtus. Penitere enī dicit̄ penā tenere vt ſemp puniat in ſe vlciſcendo quod cōmiſit in peccando. Idem allegat magiſter in. iiij. di. xiiij. Secunda vltio eſt maliuolentie mundialis. q: homo paſſus iniuriā nec poteſt remittere ꝓximo nec vltionē cōmittere deo. ſed ſemp vult ſeipſm omnino vindicare qd̄ tn̄ eſt iniuſtum. tam ſm iura humana q̄ diuina. q: nullus bon⁹ iudex durante offenſa poteſt p ſe iudicare reum. vt. ſ̄. dn̄ica Letare ſermone. j. V. Q. Hanc igitur iniurie vltionē ꝓhibet hic cū dicit. Non queras vltionē ꝛc̄. Tercia vindicta que nob̄ predicit̄ ſicut cōtinue ꝓuidenda eſt extremū iudicium Vnde Grego. xxix. moral. Preſentis tempis ita agēda eſt leticia vt nunq̄ amaritudo ſequentis iudicij recedat a memoria. Et Hugo li. j. de anima dicit. Quis putas memor erit qualis triſticia cum ſepabuntur impij a conſortio ſanctorū ꝛ a viſione dei: ꝛ traditi in poteſtatem demonū ibunt cum impijs in ignem eternū. Ibiq ſemp erūt ſine fine in luctu ꝛ miſeria: vbi erit fletus ꝛ ſtridor dentiū. intolerabilis fetor. incompabilis timor horribilis mors corporis ꝛ aīe ſine ſpe venie ꝛ miſericordie. vbi nec qui torquet nec qui torquet̄ aliquādo moritur. ſed ſic moriunt̄ vt ſemp viuant. ſic viuūt vt ſemp moriant̄. Hec ille. De hac vindicta dicit ſapiens Prouerb. vij. zelus ꝛ ira viri nō pcet in die vindicte. nec acquieſcet cuiuſq̄ p̄cibꝫ nec ſuſcipiet ꝓ redēptione dona plrima. ꝛ tunc erit vindex orbis terraꝝ.

¶ De eadem feria quarta Ex euangelio.

FActa ſunt encenia hieroſolymis ꝛ hyems erat. Io. x. dicit Ariſt. li. de aīalibꝫ q̄ tota natura lupoꝝ nature ouiū aduerſat̄. Et dicit ſe legiſſe in vno li. q̄ corda facta d' inteſtinis lupi adiuncta cordis cithare factis de inteſtinis

ouis eas deſtruit ꝛ rumpit. Sic pluma aquile adiūcta
plumis columbe eas excoriat ꝛ corrodit: ſi diu in vno
loco mittant̄. Idem dicit Plinius in Spe. natu. Spū
alit̄ xp̄s aſſimilatur oui ꝓpter tria. Primo ꝓpter obedi-
entiā. Sicut em̄ ouis audit vocem paſtoris ꝛ ei obedit
ſic etiā xp̄s obediuit patri ſuo vſq₃ ad morte̅ crucis. vt
dicit aplus ad Phil. ij. Humiliauit ſemetip̄m ꝛ fact⁹
obediens vſq₃ ad morte̅: morte̅ aūt crucis. Secundo ꝓ
pter innocentiā. Sicut em̄ ouis eſt aīal innocens nul-
lum ſcȝ nocumentū inferens. ſic xp̄s tampure vite fu-
it ꝙ bn̄ oīm innocentiſſimus p̄dicari potuit. q₃ nulluȝ
peccatum penitus nec dolus in ore eius inuentus eſt.
Eſa. liij. ꝛ. j. Pe. ij. Ideo exponit̄ de ipſo illud pſ. xxiij.
Innocens manib⁹ ꝛ mundo corde. Tercio ꝓpter pa-
tientiā. Sicut em̄ ouis dū ledit̄ nō clamat. nec xp̄us. q₃
tanq̄ ouis ad occiſione̅ ductus eſt. ꝛ nō aperuit os ſuū
Jō dicit Hiere. xj. Ego q̄ſi agnus māſuetus q̄ portat̄
ad victimā. Sȝ ꝑ lupos intellige fallaces iudeos. q̄ in-
trinſecus fuerūt vt lupi rapaces. Math. vij. Atte̅dite
a falſis ꝓphis q̄ veniūt ad vos in veſtime̅tis ouiū. in-
trinſic⁹ aūt ſunt lupi rapaces. Nam ipſoꝝ natura ſp
fuit xp̄o patie̅tiſſime oui ꝯtraria. iō dixerūt Sapie. ij.
Circuueniamus iuſtū q̄m inutilis eſt nobis ꝛ ꝯtrari⁹
opib⁹ noſtris. Et hāc ꝯrietate̅ oñderūt in p̄nti euange
lio cū ad lapides cucurrerūt ꝛ xp̄m lapidare voluerūt
in q̄ p̄ncipaliter tria tangunt̄ ad ſenſum morale̅. Pri-
mo aīaꝝ innouatio. ibi. facta ſunt encenia. Secūdo pſi
doꝝ adulatio. ibi. Si tu es xp̄s dic nobis. Tercio adu
lantiū reprobatio. ibi. loquar vobis. Quantū ad p̄mū
tangit̄ aīaꝝ innouatio. ibi. facta ſūt encenia hierl'ymis
ꝓ q̄ notandū moral'r ꝑ hierl'mā. q̄ interp̄tat̄ viſio pa-
cis vel pacifica. intelligit̄ q̄libet hō fidelis q̄ bn̄ pōt di-
ci viſio pacis. q₃ triplice̅ pace̅ dȝ videre ꝛ p̄ oculis ſemꝑ
habere. Pria eſt pax tp̄is. ꝓ q̄ petiuit ille. iij. Regū. xx
Sit tm̄ pax ꝛ veritas in dieb⁹ meis. Hec pax dat̄ ſoluȝ
illis q̄ ſeruāt mandata dei. iuxta illō Eſa. xlviij. Utinā
attendiſſes ad mandata. facta fuiſſet q̄ſi flume̅ pax tua
Cui ꝯcordat Baruch. iij. Si in via dei ambulaſſes ha
bitaſſes vtiq₃ in pace ſuꝑ terrā. De hac dicit. b. Augu.
li. xix. de ciuitate dei. Tantū eſt pacis bonū vt etiaȝ in
reb⁹ terrenis atq₃ mortalib⁹ nihil grati⁹ ſolet audiri vl'
deſiderabilius ꝯcupiſci. vel poſtremo melius poſſit in-
ueniri. Secunda eſt pax pectoris. de q̄ dicit Joh. xiiij.
Pace̅ meā relinq̄ vob. pace̅ meā do vob. pſ. cxxj. Ro-
gate q̄ ad pace̅ ſūt hierl'm ꝛc. Et. ij. Mach. j. Adapiat
dn̄s cor vrm̄ in lege ſua ꝛ faciat pace̅. Tercia ē pax eter
nitatꝭ. de q̄ Eſa. xxij. Sedebit pp'ls me⁹ in pulchritudi
ne pacis. Et Hiere. xxix. Querite pace̅ ciuitatis ſcȝ ſu
ꝑne. In iſta q̄dem hierl'm. ſ. in hoīe fideli eſt templū vl'
domus ꝯſcientie q̄ debet habere multa anteq̄ȝ in ea en
cenia celebrant̄. Primo igit̄ in ea debet haberi ſoliduȝ
fundamentū. ꝛ hoc fundamentū vno mō eſt ſolida do
ctrina. iux̄ illud Math. vij. Oīs q̄ audit verba hec ꝛ fa
cit aſſilatur viro ſapienti q̄ edificat domū ſuā ſupra fir
mā petrā. Petra aūt ē doctrina xp̄i. Math. xvj. Suꝑ
hanc petrā edi. ec. m. Suꝑ iſtam petrā. i. xp̄i doctrinaȝ
q̄ velut petra eſt. dȝ ꝯſcientia cuiuſlibet edificari. ꝛ hec
edificatio dȝ fieri in. vij. annis. q₃ legit̄. iij. Regū. vj. ꝙ
Salomon ꝑfecte impleuit domū dn̄i in om̄i ope ſuo ꝛ
vtenſilib⁹ in. vij. annis. Et q̄d in. vij. ānis niſi vniuer-
ſum tp̄s vite deſignat̄. in q̄ domus ꝯſcientie cuiuſlibȝ
hoīs eſt ſolide edificanda. vn̄ ſūme cauendū eſt ne iſta
domus ſit erronee edificata vel fundata. vel nimis lar
ge vel nimis ſtricte. Quia om̄e qō fit ꝯ̄ ꝯſciaȝ edificat
ad gehennā. vt dicit apl's ad Ro. j. Et habet̄. xxviij. q.
j. c. om̄is. Alio mō domus ꝯſcie eſt charitas. Dicit em̄
Palludius. Fundamentū ꝯſueuit poni tripl'r. aut in
petra: aut in argilla ſolida. aut in fluxibili terra. Mora
liter in his trib⁹ ſignant̄ tria obiecta charitatis. Tria
em̄ vt dr̄ in li. ſilitudinū. c. vij. ſunt ex charitate diligen
da. Primū eſt deus q̄ ſignat̄ in petra. ſecundū eſt ſp̄us
ſiue ſit angelicus ſiue hūanus. q̄ in argilla ſolida deno
tat̄. Terciū eſt corpus ſiue ꝓximi ſiue ꝓpriū. ꝛ hoc in
terra fluxibili deſignat̄. Et dicit Palludius. Si funda
mentū ponit̄ in petra: forma fundamenti ſculpi debet
vnius pedis altitudine vel duoꝝ. Moral'r vnius q̄deȝ
pedis altitudo eſt charitas q̄ deus diligit̄ vicȝ ꝓpter ſe
ip̄m. hoc eſt em̄ de rōe vere amicicie vt vnitus ſui gr̄a
diligat̄. ꝛ iō ille q̄ dn̄m mercedis intuitu diligit verus
amicus nō eſt. pōt tm̄ ipſa dei dilectio adhuc alteꝝ pe-
de̅. i. aliū reſpectū habere. ſcȝ ad merce̅de̅. i. ad beatitu-
dine̅ creatā quā ab ipſo deo habemus. nō itaq₃ ipſa ſit
finis amati. i. ita ꝙ ipſe deus ꝓpter illam final'r amet̄.
ex eo ꝙ hoc eſſet vt dictū eſt nō vere deū diligere. Sed
vt ipſa beatitudo ex ꝑte amantis ſit finis amoris ꝛ cu-
iuſlibet virtuoſe opationis. ſubdit Palludius. Si fun
damentū ponit̄ in ſolida argilla vel in ſtricta. tūc dȝ ha
bere quintā vel ſextā ꝑtem altitudinis eius q̄ ſuꝑ terrā
ſ. in parietib⁹ eſt futura. ꝑ hoc mirabil'r deſignat̄ ꝙ cha
ritas q̄ ꝓximi ſpm̄ vel noſtrū diligim⁹ dȝ hr̄e q̄nq₃ vl'
ſex gradus altitudinis. i. ꝑfectionis. Primus gradus
vt diligamus vere. tunc aūt vere diligimus aliq̄ue̅ qn̄
amamus eū ad bonū ſuipſius ꝛ nō ad vtilitate̅ nr̄am
Quia. j. Corin. xiij. charitas nō q̄rit q̄ ſua ſunt. vn̄ tūc
aliq̄s vere diligit aīam ꝓximi ſui vel ſuā. qn̄ diligit eā
ad ſalute̅ eius. Hoc mō aplus ꝓximos ſuos ſc̄m ſpm̄
diligebat qn̄ dicebat. j. Coꝝ. x. Ego ꝑ oīa omnib⁹ pla-
ceo. nō q̄rens q̄d mihi vtile ſed qō multis ꝓſit vt ſalui
fiant. Secūdus gradus altitudinis huius fundame̅ti
eſt vt diligam⁹ recte. Qō tūc fit qn̄ mai⁹ bonū minori
bono p̄ponimus. puta vt magis diligam⁹ aīam q̄ cor
pus. ꝛ magis ſp̄ūalia q̄ corp̄alia. Quia ſpiritus excedit
carne̅. vt dr̄ diſt. x. c. ſuſcipitis. Et aīa p̄fert̄ corpori. xij.
q. j. c. p̄cipimus. ꝛ extra de maio. ꝛ obe. Solite. Terci⁹
gradus vt diligamus ſancte. i. in ordine ad deū ꝛ ꝓpter
deū. Et ideo debemus in odio hr̄e in aīa noſtra vel ꝓ-
ximi quicq̄d repugnat deo. puta peccata ꝛ cogitatiōes
ꝛ delectatiōes peccatoꝝ. Et ſic dicit Dauid pſ. cxviij.
Iniq̄tate̅ odio habui. ꝛ. lxxxvj. diſ. c. odio. ſic dr̄. Odio
habeant̄ peccata nō homies. corripiant̄ timidi. tollant̄
infirmi. Quartus gradus eſt vt diligamus opoſe. iux̄
illud Joh. iij. Filioli nō diligam⁹ verbo. ſ. tm̄. ſed ope ꝛ
virtute. q₃ ſc̄m Gre. in omē. Signū dilectōis exhibitio
eſt opis. Quintus gradus eſt vt diligamus ꝑfecte. ſcȝ
nō tm̄ amici aīam: ſed etiam inimici ad ſalutem. Quia
dicit xp̄s Math. v. Diligite inimicos vr̄os. Et poſtea
ꝯcludit. Eſtote pacifici. q. d. Diligere inimicos ꝛ ſpecia
les affectus habere ad ipſos ꝛ ꝓ eis ſpecialiter orare: ꝑ
fectionis opus eſt. Si aūt huic fundamento charitatꝭ
qō debet eſſe ꝓ edificatione domus ꝯſcientie dare vo-
lumus ſex ꝑtes altitudinis. tunc ꝑ ſex gradus accipiūt̄
ſex elemoſyne ſp̄ūales q̄bus ꝓximi ſpm̄ diligere debe-
mus ꝛ eius aīe ſubuenire. q̄ in hoc verſu ꝯtinent̄. Con
ſule. caſtiga. ſolare. remitte vel ora. Debemus em̄ eis cō
ſulere in dubijs. ꝛ delinque̅tes eos caſtigare. meſtos cō
ſolari. offenſas remittere. eos ſupportare ꝛ ꝓ eis orare.
q̄ om̄ia ad altitudine̅ ꝑtinent charitatis. Si aūt funda
mentū ponit̄ in terra fluxibili. dic̄ Palludius ꝙ de̅m⁹
tantū fodere quouſq₃ inueniat̄ terra munda ſine ſterq̄
linio. ꝛ ſi argilla nō inuenit̄: tunc ſufficit imerſiſſe q̄rtā
ꝑtem altitudinis q̄ futura eſt ſuꝑ terram. Et hoc mora
liter patet ꝙ charitas q̄ corpus noſtrū vel ꝓximi dilig
mus debet eſſe mūda a ſterquilinio. i. ab amore carna-
li. i. vt nō ſit dilectio carnalis ſȝ ſp̄ūalis. vicȝ ꝙ carnem
non carnaliter: ſed ſp̄ūaliter diligamus. ꝛ ſic bonū fun
damentū ꝯſcie ponemus. Quia dicit ſanctus Effrem
in ſuis inſtitutis. nullus ꝑfectus eſt aīe amator q̄ amat
pulcritudine̅ carnis. Sapiens vir nō corpis decore̅ de
ſiderat ſed aīe. Inſipie̅s aūt in carnalib⁹ oblectat̄ orna
mentis. chriſtus nō corporis ſed anime pulchritudine

delectat̃. hec ille. Deinde poſito fundamēto domus cō
ſcientie quatuor parietes erigunt̃. ꝛ ſignificāt quatuor
ordines dilectiōis q̄ habent̃ ſupra dñica. iiij. poſt ephie
ſer. j. D. L. Vel alio mō primus paries ſignificat dile-
ctiōem q̄ diligit̃ corpus ꝓximi magis ꝙ alie res corpa
les exteriores. Secūdus paries vt magis diligam⁹ cor
pus ꝓximi ꝙ noſtrū. Nam etiam q̄dam gentiles ſine
ſpe vite eterne ꝑ amore amicoꝝ morti ſe expoſuerūt ſi-
cut de Codro rege athenienſiū. de quo Aug. li. xviij.
de ciui. dei. c. ix. Et Valerius lib. v. c. iiij. referūt ꝙ cū
regna ſua ꝛ ciuitates ingenti hoſtium bello debilitata
eſſent ꝛ humano auxilio diffidentia ad oraculū Appol
linis confugit ac ꝑ legatos ſciſcitatus eſt quō tam gra-
ue damnū diſcuti poſſit. rñdit Appollo finem belli fo-
re ſi ipſe hoſtiū manu occubuiſſet. Qō cum ad hoſtiū
caſtra ꝑueniſſent ordinauerunt ꝙ nullo mō Codrum
regē athenienſiū occiderent. Videns aūt Codrus ꝙ
ppl's ſu⁹ ꝛ ciuitas ſua nullo mō pacē hr̄e poſſꝫ: niſi ipſe
manu hoſtili occumberet. depoſuit regis inſignia ꝛ ha
bitū paupis induit. ac caſtra hoſtiū ingreſſus ibi quē
dam in pugnā ꝓuocans interfectus occubuit. ſicq̄ ꝓ
ſuis corpus ſuū poſuit ꝛ expoſuit. ꝓpter qō ꝛ apud eos
inter deos deputatus fuit. Tercius paries vt minus
diligatur corpus ꝙ̄ ſpūs in ordine ad ſpūm. Quartus
gradus eſt vt ipſis parentibꝫ etiā ꝙ̄tum ad actū chari
tatis elemoſynam tribuamus ſm debitum neceſſariū
Scōm debitū quidem. quia parentibꝫ atq̄ ꝓpinquis ꝛ
benefactoribꝫ ꝛ eis a quibꝫ ſpūalia accepimus debem⁹
qñ indigent magis elemoſynā facere ꝙ alijs ſicut do-
cent nos varia exempla auiū. de quibꝫ ſ. fe. iiij. Oculi.
R. E. Secundū neceſſariū vꝫ: quia ceteris paribꝫ ma-
gis debemus dare melioribꝫ. iux̃ illud Eccī. xij. Da mi
ſero cordi. ꝛ nō ſuſcipias peccatorē. da bono ꝛ non reci
pias peccatorē. Ecce habem⁹ fundamentū domus cō
ſcientie. Secundo vt innouet̃ debet habere honeſtum
ornamentū. Sicut enī domus materialis imaginibus
picturis ꝛ vitris adornat̃ anteq̄ꝫ dedicatio celebretur.
Sic domus ꝯſcientie debet eſſe depicta curioſe ꝛ orna
ta artificialit̃ imaginibꝫ virtutū ꝛ exemplis viroꝝ ſan-
ctoꝝ qui nos p̄ceſſerūt. Narrat Aug. li. v. ꝯtra Julia
nū. ꝛ li. ij. retrac. c. lvij. ꝙ rex q̄daꝫ Cypri deformis ſpe
cie. thalamū ſuū ſiue cubiculum fecit depingi pulchris
imaginibꝫ vt earū aſpectu vxor ſua pareret pulcherri-
mā prolē. Moraliter rex iſte eſt ratio: cubiculū memo
ria ſiue ꝯſciētia. Senſualitas eſt vxor. ꝛ ideo ſi pulchrā
ꝓlem. i. bonas opationes habere volumus domū cō-
ſcientie imaginibꝫ virtutū adornemus vt dicere poſſi-
mus cū pſ. xxv. Dñe dilexi decorē domus tue ꝛc̃. Et ē
notādū ꝙ domus materialis ꝑ vitreas. vulgarit̃ glaſe
fenſter. adornat̃. Myſtice ꝑ vitreas intellige aīas. quia
aīa cuiuſlibet hoīs vitro compatur vel ſimilat̃. pmo qꝛ
vitrū eſt ſūme ꝑſpicuū. Dicit enī Iſid. ꝙ in alijs vaſis
metallicis q̇cq̇d imponit̃ viſui occultat̃. in vitro q̇libet
liquor poſitus qualis eſt intus: talis exterioribꝫ oculis
repreſentat̃. Talis ꝑſpicuitas fit in aīa penitentis. tūc
qñ quicq̇d eſt intus in ꝯſcientia: extra ꝑ ꝯfeſſionem ꝓ
ponit iudicio ſacerdotis. ꝓpter qō dicit dñs Luc. xvij.
Ite oſtendite vos ſacerdotibꝫ. Secūdo vitrū eſt ſum-
me ductile ſi eſt liquidū. vt ad flatū artificis in formas
varias transformet̃. Sic aīa debet fieri ductilis ꝑ obe-
dientiam. vt ad flatum artificis. id eſt inſtinctū vel mā
datū dei vel ſupioris ſui facile moueat̃. qꝛ dr̃. ij. q. vij. c.
Sacerdotes ꝛ reliqui eccleſie miniſtri omnēſq̄ pleban⁹
ep̄os ſuos diligere debent ꝛ eoꝝ preceptis obedire. ꝛ ſi
aliter. qō abſit. agūt. niſi in fide errauerint. ꝛ eſt canon
clementis. Dicit̃ enī. xix. diſ. c. nulli. Si plati ſunt here-
tici vel excōicati vel nō ſeruant canones. aut ſunt ſymo
niaci: aut notorij fornicatores. tunc poteſt q̇s ab eis ſe-
cedere: nec eis obedire. Sꝫ vt habet̃. viij. q. iiij. c. non-
ne. in alio crimine ante ſententiaꝫ nō eſt ab eis receden

dum. Tercio vitrum non eſt reparabile cum ſit fra-
ctum niſi fuerit liquefactū. ꝙ̄uis antiquitus aliqui di-
xerūt fuiſſe ſcientes vitrū fractuꝫ recupare ꝑ malleatio
nem. Vnde dicit Iſid. hoc eſſe factum a quodā coram
Julio ceſare. vbi ipſe artifex ciphum vitreū in terram
ꝓiecit. quē nō ruptū ſꝫ plicatū malleo emendauit. quē
ceſar decollare fecit. ꝯſiderans ſi tale vitrū recuperabile
fabricaretur oīm alioꝝ metalloꝝ precium ꝑderetur. Et
dicunt alchimiſte ꝙ vitrum poteſt ꝛ hodie fieri mallea
bile ꝛ flexibile ſi illud cūꝫ puluere baſiliſci aſpergat̃ qñ
liqueſcit in fornace. Sed, vtrū verꝫ ſit ignoro. Eſt tamē
cōmune dictū ꝙ hodie vitrū nō eſt recupabile niſi ite-
rum liquefiat. Ita aīa ꝑ peccatū fracta nō eſt recupabi
lis ad gratiā niſi liquefiat ꝑ penitentiā. Ideo dr̃ de ſū.
trini. ꝛ fide catho. c. firmiter. Si poſt ſuſceptionem ba-
ptiſmi quiſq̄ꝫ ꝓlapſus fuerit in peccatū ꝑ verā penitē-
tiā pōt ſemꝑ repari. Quarto quia vitrum oīm coloruꝫ
eſt receptiuū declinat enī ad omnē tincturā. Sic aīa dꝫ
ſuſcipere oēs colores virtutū. vt rubeū charitatis. albū
caſtitatis. nigrū hūilitatis. ꝛ flaueū ſtabilitatis. ꝛ ſic de
alijs. Et ſi ſic recipit colores virtutū ꝯſcientie erit orna-
mentū. Sꝫ heu q̇dam ita deturpant aīam ſuā. vt quā-
do in. xl. intrant domū ꝯſcientie. ibi inueniūt vermes:
corruptiones ꝛ fetores veterū peccatoꝝ. ꝛ domus con
ſcientie incipit declinari ad mortē. iuxta illud Prouer.
ij. Inclinata eſt domus eius vſq̄ ad mortē. ꝛ ad infe-
ros ſemite eius. Tercio vt domus cōſcientie innouet̃
debet habere frequēs expurgamentū ꝑ ſcobam confeſ
ſionis. nec aliud remediū fugiendi peccata eſt niſi ꝙ a
ꝯſcientia expellant̃. Vnde Aug. ſuper Joh. omel. xlj.
Seruus quidem peccati quo fugerit. ſe trahit ſecum q̄
cūq̄ꝫ fugerit. nō fugit ſeipſam mala ꝯſcientia. non eſt q̄
eat. ſequit̃ ſe pmo. nō recedit a ſe. Peccatū enī quod fa
cit intus eſt. vis audire cōſiliū: ſic. vis a deo fugere. ad
ipſum fuge confitendo nō latendo. Confiteri potes. la
tere nō potes. hec ille. Si enī hō fecerit ſm Aug. ꝯſiliū
ꝛ ꝯfeſſus fuerit peccata ſua purgans ꝯſcīe ſue domum
tunc ſine dubio xp̄s in ea dedicationē celebrat. vt tunc
hoī illud cōpetere videat̃. Facta ſunt encenia hieroſoly
mis. Sed ſunt nōnulli qui erubeſcunt vel timent cōfi-
teri. Et hoc facit dyabol⁹. Narrat enī Ouidi⁹ metha. R.
li. viij. Et Iſid. xv. li. ethimol. ꝙ dedalus fecit domum
quandaꝫ cū varijs vijs intra. ꝛ parietibꝫ ita perplexis
ꝙ nullus eam intrans exire potuit ſine glomore fili. ꝛ il
la domus vocabat̃ Laborintus. id eſt labor intus. qꝛ ꝛ
ingrediendo ꝛ egrediendo maximus labor fuit. In illa
domo incluſit Dedalus vnū monſtrū: qō ex vna me-
dietate fuit homo: ꝛ ex alia medietate fuit bos. ea inten
tione: vt ibi imperpetuū paſceret̃ ꝛ nunq̄ꝫ exiret. Mo-
raliter Dedalus ille figurat dyabolū qui cū ꝑcipit vnā
ꝑſonam aliquod peccatū monſtruoſum feciſſe: format
ꝯſcientiam talem quaſi domū Dedali: ꝛ abſcondit pec
catū: et fabricat ſibi tot vias ꝑplexas ꝛ pietes obſiſtē-
tes. nunc de timore: nunc de pudore: nunc de negligen
tia: nunc de expectatione ꝛ dilatione ꝯfeſſionis. ꝛ ibi oc
cultat illud monſtrum: vt nullus ꝯfeſſor poſſit intrare
niſi cū glomore fili. Oportet enī ꝯfeſſorem euellere oēs
interrogationes ſpectātes ad peccatū: anteq̄ꝫ valeat re
us recognoſcere illud qō fecit. Sic fecit dyabolus cū q̄
dam muliere cui peccatū quoddā q̄ſi monſtrū in ꝯſcīa
incluſit: qō nulli vnq̄ꝫ ꝯfiteri voluit. Refert ceſarius in
dyalogo. ꝙ erat q̄dam mulier ꝯuerſa ꝛ honeſte ꝯuerſa
tionis. q̄ ꝙ̄uis veſtita ſeculari habitu vitam regulareꝫ
duxit. verūtamen in adoleſcentia flagitium cōmiſerat
qō nulli auſa dicere fuit p̄ pudore. dū ſacerdoti ꝯfitere-
tur palliatū crimen ſic incluſit: de omībꝫ que nō dixi: et
dixi. reddo me culpabilē. ꝛ frequenter hoc dicens ſuſpi
rauit grauiter. Hoc tn̄ ſacerdos ꝯſiderans callide tem
ptabat elicere crimen qō latebat. ꝛ dūmodo nō potuit
monuit vt priori vicini monaſterij ſuā ꝯſcīaꝫ reuelaret

Et ſacerdos pꝛiori vt caute eā inueſtigaret ꝑſuaſit. Sed nec ille aliquid ab ea extoꝛquere potuit. Ecce q̄ perplexe abſcondit dyabolus hoc monſtruoſum peccatum quod de domo ſue conſcientie nullus ſacerdotum educere potuit. Dolebat tamen illa quotidie coꝛam altari vel imagine beate virginis pꝛedictum peccatum cum fletibus aperire. Tandem cum ſic moꝛtua eſſet. ⁊ cum exequijs filia eius que in remotioꝛi vico erat expectaretur. Et illa tandē veniens cū vlulatu ⁊ fletu. ſparſis crinibꝫ amplexata coꝛpus matris clamaret. Heu mater. cur me miſeram deſeris. ita vt aſtantes ad lamenta conuerteret. Statimq́ꝫ anima reuerſa eſt. ⁊ mulier de ſomno vigilans ait dn̄o iubente. Reuixi. ſoluite velamina ⁊ ſurgam. Qua ſoluta ſacerdos vocat̄. crimen aperit. q̄ ꝓpꝛius ſe interceſſione beate virginis liberatā teſtans cunctis ad hoc miraculum confluentibꝫ. Ego toꝛtoꝛibꝫ tradita ad penā trahebar. Sed beata virgo Maria occurrens me ducentibus. cur ſuā ancillam perducere p̄ſumerent increpauit. ⁊ vt cito me dimitterent. Donec a dn̄o daretur ſententia imperauit. Quo facto accedēs ad filium ſuum dicens. Oꝛo fili mi ne damnet̄ anima q̄ ſuum coꝛam me reatum totiens deploꝛauit. Cui dn̄s. Noſti mater q̄ ſine ꝯfeſſione ſaluari nequeat. Sed q̄ꝛ tibi nihil negare poſſum. reuertat̄ ⁊ confiteatur. ⁊ ſic liberabitur. Mox miſſus angelus ad me reduxit. Facta ergo cōfeſſiōe reuertar. Quo dicto ſignans ſe cruce. capite in feretro reclinato ſpiritū ecōuerſo exalauit. Idcirco ꝓbus homo xp̄ianus nō ſic in ꝯfeſſionibꝫ ſuis facit. ſed oīa nude ⁊ aperte pandit. vt dicere poſſit illō. iiij. Regū. xx. Omnia quecūq́ꝫ ſunt in domo mea viderūt nihil eſt qđ nō monſtratū ſit eis in theʒauris meis.

¶ Feria ſexta poſt Judica.

Collegerunt pontifices

⁊ phariſei cōſilium ⁊ dicebāt. Quid facimus q̄ꝛ hic hō multa ſigna facit? ſi dimittimus eū
Z ſic omnes credent in eum. Johis. xj. Conſuetudo hec laudabilis eſt hactenus obſeruata. Cum aliquis qui ē cōſtitutus rectoꝛ ciuitatis vel ꝓconſul audierit aliqua negocia ardua ⁊ cōmunitati nociua inſtare. nō illa conſueuit ꝑ ſe terminare. ſed miſſis nuncijs ſolet ꝯſiliarios vocare. ⁊ negocia eis ꝓpalare. vt illis auditis poſſint de inſtantibꝫ cōmunitati nociuis nō ſiniſtre iudicare ⁊ in hoc valde bene facit. quia dicit Salomon. vnus de ſeptē ſapiētiſſimis grecie. Cum volueris quid facere: nō ſequaris voluntatem tuam. ſed queras conſilium per quod ſcias veritatem. Cui conſonat ſapiens Ecci. xxxvij. Ante omnē actum tuū pꝛecedat ſtabile conſilium. Quia in hoc q̄ rectoꝛ cōmunitatis ꝯſilium audit apparet eius ſapientia. iuxta illud Pꝛouerb. xij. Qui ſapiēs eſt audit conſilia. Nam ſicut ligamentū ligneū colligatum fundamento edificij nō diſſoluetur. ſic ⁊ coꝛ in cōſilij cogitatione firmatū. Idcirco legit̄ in hyſtoꝛia Alexandri magni. qui q̄uis eſſet ſapiens in conſilijs inueniendis. voluit tamen ſecum habere ſenes conſiliarios vt omnia melius regeret. Nam moꝛtuo patre eius dixerūt ſenes. Multos annos militauimus patri tuo. et virtus iam nō eſt nobis vt anguſtias ferre valeamus. Si tibi placet recuſetur a nobis militia quā hactenus egimus. Reſpondit Alexander. Magis volumꝰ vos habere in militia noſtra q̄ iuuenes. quia iuuenis confidens de iuuentute ſua acquirit moꝛtem. Senioꝛ autēꝫ omnia agit cū conſilio. Ecce ſapientiaꝫ Alexandri. Et ſicut rectoꝛ ciuitatis debet audire ſuoꝝ conſulum cōſilia. ita inutilia ⁊ pernitioſa debet refutare. Nam refert Valerius li. vij. ca. v. ad Tyberiū q̄ Themiſtodes intrauit quodam die ꝯgregationē potentū ⁊ ſapientū de ciuitate Athenienſi. ⁊ dixit ſe deliberaſſe de q̄dā negocio qđ ſi ꝓduci poſſit ad effectū populo athenienſi eſſet ꝓficuū. fuit tn̄ tale q̄ opoꝛtuit occultari ⁊ celari. Unde petijt q̄ vnus de ſeptem ſapientiſſimis ei deputaretur cui deliberationē ſuā cōmunicaret occulte. Et ſi ille appꝛobaret pꝛimo poneret̄ ad effectum. Datus eſt ergo ſibi vnus ſapiens qui dicebat̄ Ariſtodes. cui dixit ſe deliberaſſe iſtud q̄ ſe darent ad naues Lacedemonioꝝ. q̄ oīs in vna claſſe fuerūt in mari vicino ⁊ eos ſtatim incenderent. ſic ipſi fierent dn̄i maris. ⁊ ſic multo potētiores lacedemonijs effecti obtinerēt de facili totꝰ grecie p̄ncipatū. Iſto audito redijt Ariſtodes ad contionem ⁊ dixit. Sicut ꝯſiliū Themiſtodis vtiliſſimū. ita eſt omnino iniuſtum. nec publicauit vlterius quale fuit. Statim tota contio acclamauit. Qđ equū nō eſt nec expediens erit nobis. ⁊ iuſſit oīno q̄ Themiſtodes deſiſteret ab incepto. Sic ad ꝓpoſitū pontifices ⁊ phariſei collegerūt ꝯſilium. qđ quidē quo ad hoc vtiq́ꝫ fuit laudabile. ſed quia fuit hoc conſilium ꝯtra Jeſum innocentem ip̄m ad ꝯdemnandū fuit multū vituperabile. etiā quo ad hoc q̄ iniquū ꝯſiliū Cayphe appꝛobabāt ⁊ Jeſuꝫ interficere cogitabāt. ſicut đ hoc dic̄ p̄ns euang̃l. Collegerunt ponti. ⁊c. In quo q̄dem quatuoꝛ tangunt̄ pꝛincipaliter. Pꝛimo conſilij ꝯgregatio. ibi. Collegerūt pontifi. Secūdo negocij exploꝛatio. ibi. q̄d facimus quia. Tercio ꝯſiliarij ꝓlocutio. ibi. vnꝰ aūt ex ip̄is Caypbas A
Quarto cōſiliarij appꝛobatio. ibi. Ab illo ḡ die cogita. Circa p̄mū igitur notandū ſm̄ ſacram ſcripturā ⁊ ſm̄ naturales lumen celi quod ſolem vocamus. excellit oīa celi lumina. ⁊ ſine eo nō poteſt homo aliq̄d bene opari niſi habito alio lumine materiali. nam in nocte poſt receſſum ſolis nō poſſunt hoīes opa ſua ꝑfecte exercere. Moꝛalr̄ q̄d ꝑ ſolem q̄ illūinat: intelligit̄ niſi cōſiliū qđ lumine celeſti fit qđ eſt excellentius q̄ lumen pꝛudentie. cum hoc lumen ipſam pꝛudentiā rectificet. ꝑ donū eīm ꝯſilij declinat pꝛudentiā ne eam peniteat. Ideo dic̄ ſapiens. Sine ꝯſilio nihil facias. Et poſt factū nō penitebis. Ecci. xxxv. ⁊ Pꝛouer. xij. Qui agunt oīa cū ꝯſilio regunt̄ ſapiā. ꝓpter qđ pontifices ⁊ phariſei collegerūt ꝯſiliū. vt teſtat̄ euangeliū ſed valde impꝛouide illō collegerūt. p̄mo ideo q̄ꝛ feſtinanter. Quia vt habet̄ Jo. xj. Cum xp̄s vicꝫ Laʒarū ſuſcitaſſet multi ex iudeis q̄ hoc viderūt crediderūt. Sꝫ q̄dā eoꝝ abierūt ad phariſeos ⁊ dixerūt q̄ fecit Jeſus. Et ſtatim ſequit̄. Et collegerūt ꝯſiliū. qđ fuit ꝯtra illud dictū Socratis q̄ dicit. q̄ in cōſilio nō debent eſſe iſta tria. ſcꝫ feſtinatio. ira. ⁊ inſipientia. Et ibidē dicit. Velox cōſiliū ſequit̄ penitentia. De hoc etiā dicit ſapiens. Qui feſtinus eſt pedibꝫ offendit Pꝛouer. xix. Et hoc patet de iudeis qui nimis feſtinauerūt ⁊ xp̄m ꝑ malū ſuū ꝯſiliū occiderūt. ideo pn̄a eſt in eos ſecuta. Opoꝛtet eīm ꝯſiliū viroꝝ eſſe maturum ⁊ bene in coꝛde digeſtum ſi ſaltem debet eſſe validū. Q̄ꝛ ꝯſiliū ipſaꝝ mulieꝝ ideo ē inualidū eo qđ eſt velox ⁊ feſtinū vt ꝓbat Egidius romanus lib. ij. de regi. p̄nci. parte p̄ma. c. penul. ex dicto Ariſtotelis li. de aīalibꝫ dicēs Omnia minoꝛa ⁊ debilioꝛa citius veniūt ad ſuū cōplementū. Conſiliū ergo mulierū q̄ꝛ eſt inualidū ⁊ debilꝰ citius venit ad ſuū cōplementū q̄ cōſiliū virile ceteris paribꝫ. vt ſi quis ſtatim opari deberet ⁊ nō poſſet ad illud negociū ſufficienter habere deliberationē tunc eligibilius eſſet ꝯſilium muliebꝛe q̄ virile. Simpliciter tn̄ melius eſt ꝯſilium viroꝝ q̄ ipſaꝝ mulierū. eo q̄ vir ſit rōne ꝑfectioꝛ: ⁊ mulier habet ꝯſiliū inualidū. Dicit eīm Egidꝰ vbi ſ. q̄ ꝯſiliū mulieꝝ pōt eſſe in aliq̄ validuꝫ. vt ſi opoꝛteret repente opari. eligibile foꝛte eſſet eaꝝ ꝯſiliū. Illud aūt ꝯſiliū phariſeoꝝ fuit penitus inualidum vulgariter vntuglich. Ideo de hoc petit liberari. Job. xxj. Conſiliū impioꝝ longe fac a me. Et pſ̄. j. Beatus vir q̄ nō abijt in ꝯſilio impioꝝ ⁊c. Secūdo illud ꝯſiliū impꝛouide collegerūt: q̄ꝛ inſipienter. Sapiens eīm ꝯſiliarius in eo qđ facere aut ꝯſiliari ſolet. debet attēdere pꝛi